Београд, децембар 2005-јун 2007

АЛЕКСАНДАР НОВАКОВИЋ

СРПСКА ТРАДИЦИЈА

(једночинка за по(д)нети)

Прва сцена

(Типичан српски стан, још типичнија српска дневна соба у типично српском предграђу (ако тако нешто постоји):соба је замрачена, једино светло долази из портабл-телевизора на средини собе али о њему више касније:лево су улазна врата а десно врата која воде у кухињу. На средини собе су врата која воде у купатило. Умерено подношљив слој прашине на намештају, ту и тамо понека флека влаге, тапете подношљиво жућкасте, а где се шта налази и колико предмета у соби има није битно: битно је да их има доста, из свих периода, свих боја и величина и да се једва може кретати по таквом стану.У стану постоји само једно значајно место а то је комода а на њој Здравко,висок, кошчат а пред Здравком модерна ватра,-телевизор. Са потпуном пажњом, студиозно, ужагрених очију, он прати черечење на екрану одакле допиру звуци режања животиња, хроптаве агоније, вриштања и све што се може спаковати под звучну слику научно-образовног програма)

СПИКЕР(ОФ): Као што видите, ждеравац или латински гуло гуло није гадљив. Твор безуспешно шприца своју смрдљиву одбрамбену течност. Ждеравац жели само да утажи своју непрегледну глад. Као што видите, ждеравац управо раздире творов стомак, сад чупа плућа која су прави деликатес за њега. Твор је , као што видите, још жив. Сад га ждеравац силује…Истраживања о томе колико коитус у тренутку агоније прија твору нису дала повољне резултате што је изненађује с обзиром на ждеравчев енормни фалус.

(Агонија твора и сеирење ждеравца (стварно гадни животињски звукови!), оф. Звоно на вратима, оф. Здравко утишава покољ на ТВ-у устаје и отвара врата. На вратима је Мики, онижи, буцмаст. Држи малу, црну торбу)

ЗДРАВКО: Изволите?

(Мики покушава да гледа преко Здравковог рамена)

ЗДРАВКО: Како вам могу помоћи?

(Мики скакуће и покушава да гледа преко Здравковог рамена)

ЗДРАВКО: Кирби? Суботар? Јеховин сведок? Види како скаче! А, јоги летач! Тај си!

(Мики протури руку преко Здравковог рамена и упери прст у телевизор)

МИКИ: Јел оно ждеравац мрчи твора?

(Здравко се окрене и погледа)

ЗДРАВКО: Не. Твор је цркао.

МИКИ: У, мајку му, увек пропустим најзанимљивији део „Опстанка“.

ЗДРАВКО: О, баш ми је жао.

МИКИ: Сад ми остаје само пука некрофилија.

ЗДРАВКО:Прича твог живота. И ја сам пропустио.

МИКИ: Због мене? У, извините.

ЗДРАВКО: Има и због чега. Ждеравац и твор, то је као ерос и танатос-ту сва чула уживају.

МИКИ: Извините још једном.

ЗДРАВКО: Ма, у реду је. Ваљда.

(Здравко зачкиљи у Микијевом правцу)

ЗДРАВКО: Ниси ли ми познат од негде?

МИКИ: Свако је познат од негде а нико од нигде.

ЗДРАВКО: Лепо речено. И филозофски.

МИКИ: Могу ли ући?

ЗДРАВКО: Не можеш,.

МИКИ: А што?

ЗДРАВКО: Зато што те први пут у животу видим.Шта хоћеш? А? Шта хоћеш , Сунце ти јебем жарко!

(Здравко удари шаком по рагастову)

ЗДРАВКО: Волиш кад се звери мрче? А? Јеси ли ти као неки перверзњак,? ! Салећеш типове, а?!

(Здравко удари још јаче по рагастову)

ЗДРАВКО: Мене зајебаваш, мене,а ?

МИКИ: Ма, не, где би ја!

(Здравко га зграби у клинч. Мики се опире узалуд. Здравко га цмокне у образ)

МИКИ: Па, где си Мики, кућо стара!Искулирај мало, видиш да те зајебавам!

МИКИ: Знамо ли се ми однекле?

ЗДРАВКО: Знамо и немој да ми крадеш реплике. Ти си мој класић са историје, дипломирао си два дана пре мене. Звали су те Мики Дебело Прасе.

МИКИ: Да, звали сте ме Мики Дебело Прасе.

ЗДРАВКО: Не и ја. Ја сам те звао Крмак.

(Мики га гледа у шоку)

МИКИ: Јој, Здравко, легендо! Могу ли да уђем?

ЗДРАВКО: Ајд ал полако.

(Мики улази и саплиће се о сваки предмет у кући)

ЗДРАВКО: Пази, сјебаћеш то! Тако, мало лево ту је табуре, не ту је троножац. А ово је табуре, ту ли се завукао? Не, столица, пази ту ми је ручак од јуче-још може да се једе-шта ако је мало зеленкасто-то волим,ионако једем грашак месец дана, пази- ту сам оставио флајку пива, е сад се окрени лево па од лампе десно, е-то, добро је!Добродошао у моју скромну избу!

МИКИ: Ако је ово “добро дошао” како ли је тек “добро изашао”? Требаће ми радарско навођење да се испетљам одавде.

ЗДРАВКО: Знам али, греота да бацим. Остало од мојег аскурђеда.

МИКИ: Знам. И мени је претрпано и одвратно али баш тако волим.

ЗДРАВКО: Ако! Српски и традиционално! Мики, човече, шта има ново?

МИКИ: Јел’ могу ја да прво попијем нешто?Пешачио сам до петнаестог спрата.

ЗДРАВКО: Лифт не ради. Стандардно.

МИКИ: Стандардно? Што се нисте жалили општинским властима?

ЗДРАВКО: А што би? Зграда је ионако на клизишту и срушиће се за годину-две.

МИКИ:Како можеш да живиш овде?

ЗДРАВКО: Ми Срби се тешко селимо.

МИКИ: И лако бежимо.

ЗДРАВКО: Јок ја-ако ћу већ да загинем загинућу овде.

МИКИ: Ти си прави патриота.

ЗДРАВКО: Јесам а и немам где да одем.

(Здравко тупо зури пред себе.Пауза)

МИКИ: Кад ће моје пиће?

ЗДРАВКО: А, ево, ево!

(Здравко одлази у кухињу а Мики пушта ТВ још јаче. Урлици су се свели на цвиљење и сркутање,оф.)

СПИКЕР(оф): Највећа посластица поред плућа је мозак твора.Ждеравац у ту сврху узима специјалну сламчицу коју забија у творов кортекс.

ЗДРАВКО(оф): Хоћеш ракију, Крмак?

МИКИ: Може ракија и не, не може Крмак!

ЗДРАВКО(оф): Океј, Крмак, више те не зовем Крмак.

(Пауза)

ЗДРАВКО: Е, Крмак, нема српске куће без ракије. Без хлеба има колико хоћеш али без ракије тешко. Сад ће једна “домаћа”.

МИКИ: Као да постоји страна.

ЗДРАВКО(оф): А шта ти радиш?

МИКИ: Радим за државу.

ЗДРАВКО(оф):М А ја сам успешно незапослен.Радиш за државу?

(Здравко долази. Мики утиша телевизор)

ЗДРАВКО: Оно, као , наставник у школи?

МИКИ: Не.

ЗДРАВКО: Лупаш печате на пошти?! Железничар?!

МИКИ: А-а.

ЗДРАВКО:Уф, па нема више ништа државно. Све остало је приватно. Можеш ли да ми скратиш муку и кажеш чиме се бавиш?

МИКИ: Не. Могу само да ти кажем да већ дуже време пратим шта радиш.

)Пауза)

ЗДРАВКО: Ти си као неки мурјак? Из БИА-е?

МИКИ: Па…

ЗДРАВКО: А та торба, шта је ту? Пиштољ, прислушкивач, жица за дављење?

МИКИ: Могли би да буду.

ЗДРАВКО: Мора бити због оног што сам рекао пре пет година у кафани. Веруј ми, нисам имао намеру да врађам твог шефа-ја свим људима тепам “шовинистичко убилачко расистичко ђубре.”У ствари, и ја сам помало такво ђубре. Па да, то је разлог-ја му пребацујем у кафани, окружен најгорим шљамом, због својих личних мана.

МИКИ: Шта је?!

(Здравко се стресе и замало падне али се дочека на канабе)

ЗДРАВКО: Све ћу признати, све.

МИКИ: Ма, не то! Кажем шта је са ракијом?

ЗДРАВКО: Нема.

МИКИ: А кафу имаш?

ЗДРАВКО: Свака српска домаћинска кућа има кафе. Могу сви да цркну од глади али ће имати кафу.

МИКИ: Што ће рећи?

ЗДРАВКО: Идем да погледам.

(Здравко одлази. Мики појачава звук. Ужасни урлици,оф)

СПИКЕР(оф): Али, непажљиви ждеравац може постати мета за друге ждеравце, поготову ако им окрене леђа у сезони парења, као што слика говори.

(Здравко долази. Мики утиша телевизор)

ЗДРАВКО: Шта сам пропустио?

МИКИ: Групњак.Шта је с мојом кафом?

ЗДРАВКО: Идем до продавнице по пиво.

МИКИ: Тражио сам кафу.

ЗДРАВКО: И ракију. Ја идем по пиво.

МИКИ: Купићеш на црту?

ЗДРАВКО: Откуд знаш?

МИКИ: Дај ми чашу обичне чесмоваче, обичне српске чесмоваче- аква вулгарис сербика!

ЗДРАВКО: Нема.

МИКИ: Како нема?

ЗДРАВКО: Искључили ми воду.

МИКИ: Па хајде онда.

ЗДРАВКО: Шта хајде?

МИКИ: Иди по пиво.

ЗДРАВКО: Упуцаћеш ме с леђа.

МИКИ: Одакле ти та идеја?

МИКИ: Српска традиција.

ЗДРАВКО: Српска традиција.Тачно.

(Пауза)

ЗДРАВКО: А и шта ћу до продавнице кад немам лову.

МИКИ: Је ли? .Ајде, окрени ми лепо леђа.

ЗДРАВКО: Немој, Крмак, јеботе!

МИКИ: ЈА САМ ЗА ТЕБЕ МИКИ, ГОСПОДИН МИКИ,ЈАСНО?!

(Пауза. Здравко клима главом)

МИКИ: Зезали сте ме због моје тежине и висине а види ме сад-вежбао сам, развлачио се, порастао три сантиметра, урадио пластичне операције, липосукције, продужио мог...и остале захвате и погледај ме.

ЗДРАВКО: Баш су те лепо средили Мики. Одличан посао.

МИКИ: Завежи! И гледај ме сад-висок, снажан, згодан тип. Пастувчина! Требало ти је времена да ме препознаш јел'тако?

ЗДРАВКО: Па, оно...

МИКИ: Требало је!

МИКИ: Да,да, Мики, требало је! Ни сад те не препознајем. Мики, јеси ли сигуран да си то ти?

МИКИ: Да, јесам. Хајде, окрени се.

ЗДРАВКО: Могу да радим за вас.

МИКИ: Окрени се.

(Здравко му, оклевајући, окрене леђа. Мики му приђе с леђа и прислони усне уз његово ухо)

ЗДРАВКО:Убиј ме. И био би ред-немам пара, не плаћам комуналије, стан је у хаосу, смрзавам се, исекоше ми воду, телефон-само још портабл телевизор на батерије имам да прегрмим транзициони период.

МИКИ(шапатом): Нећу те убити.

(Здравко отхукне с олакшањем)

МИКИ: И, не, немаш телевизор.

(Здравко се окрене у паници)

ЗДРАВКО: Како то?

МИКИ: ТВ-претплата се плаћа и за приручне уређаје.

ЗДРАВКО: Значи, ти сад радиш за државну телевизију!

МИКИ: Коначно си искапирао.Да, радим за државну-била је то ствар дигференцијалних испита на историји и ја сам изгурао....

ЗДРАВКО: Петровић испод мене, Петровић са четрнаестог ме оцинкарио!

МИКИ: Не би те цинкарио да ниси гласно пуштао телевизор у пола три ујутру.

ЗДРАВКО: Немој брате Србине! Платио сам претплату пре само седамнаест месеци!

МИКИ:Нисије платио откад је уведена и зато сам дошао да ти запленим телевизорче.

ЗДРАВКО: Немој, молим те!

(Здравко пада на колена)

МИКИ: Устани, Здравко. Блам је да клечиш пред Крмком.

(Здравко устаје, састављајући успут парчиће достојанства)

ЗДРАВКО: Аха. То ли је.Извини, молим те, морам у веце.

МИКИ: Океј, немој да се журиш.

(Здравко иде у купатило. Мики седа и пали телевизор. Скичање и урлици, оф. Ломљава из купатила, оф. Улази Здравко са омчом око врата, мокар)

ЗДРАВКО: У овој земљи човек не може ни да се убије.

МИКИ:Кад водокотлиће правимо од бакелита.

(Здравко плаче и тресе се. Мики га тапше по рамену)

МИКИ: Што се нервираш? Видиш да су ти увели воду.

ЗДРАВКО: То ми је из водокотлића. Чувао сам преосталу воду па кад ми престане затвор.

МИКИ: Колико?

ЗДРАВКО: Десет дана.

МИКИ: Гадно!Ипак, ниси требао да се самоубијаш.

ЗДРАВКО: Гадно и, да, требао сам али, знаш како је-труо конопац-не иде.

МИКИ: Што труо кад нема воде?

ЗДРАВКО: Капље од комшија са шестнаестог.Јој!

(Здравко се ухвати за панталоне)

МИКИ: Шта ти је?

ЗДРАВКО: Кад сам схватио да ћу се убити усрао сам се од страха.

МИКИ: Па иди у ве-це,среди се, пусти во… Капирам сад, капирам!

ЗДРАВКО: Ја не капирам. Ништа више не капирам.

МИКИ: Е, Здравко, пријатељу, на шта си се направио!?

ЗДРАВКО: На мутантаааа!

(Мики га загрли, Здравко му тужно падне груди.Плачу обојица)

МИКИ(кроз сузе): Брате, ја ћу сад да ти запленим телевизорче!

ЗДРАВКО(кроз сузе или к.с.): Немој , молим те,брате!

МИКИ (к.с.): Морам

ЗДРАВКО. Само преко мене мртвог.

МИКИ: Ако ме будеш ометао, зваћу полицију!Чак и ако загинеш.

ЗДРАВКО(к.с.): Ти то мени традиционално српски!

ЗМИКИ: Ја то теби традиционално српски, батице!

(Черечење, оф, престаје)

ВОДИТЕЉ(оф): Ждеравац, латински гуло гуло, сваштождер, звер, биће које не зазире ни од чега!

(Одјавна шпица емисије, оф. Мики гаси телевизор. Мрак)

/КРАЈ/